

Landdistriktet skulde udgøre to særskilte Jurisdiktioner, var det netop af praktiske Hensyn, og fra Retsbetjentes Side er det ogsaa udtalt, at det vilde være mere hensigtsmæssigt at have en saadan Deling fremfor at have een Jurisdiktion. Som jeg nævnte før, var det ogsaa paa Grund af særligt Hensyn til Landbefolkningen, idet man kan forudsætte, og det vise jo ogsaa de Oplysninger, der foreligge i Skrivelsen fra Justitsministeriet, at der i en Købstad som Esbjerg vil kunne blive meget vidtløftige Retsdage, Retsdage, der kunne trække langt ud paa Eftermiddagen, og det vil da være generende for Landboerne at skulle opholde sig saa længe i Byen, indtil deres Sag kommer for. For øvrigt er det naturligvis et underordnet Spørgsmaal ved dette Lovforslag, om man slaar Købstaden og Landet sammen til een Jurisdiktion, eller om man deler det i to. — Naar den højtærede Justitsminister omtalte, at man burde ikke have sat Retsbetjentes Lønning ned i 2den Klasse, er det jo meget muligt; jeg tvivler for Resten ikke om det, jeg vil endog antage, at der kunde være nogen Grund til at sætte Embedet op i 1ste Klasse. Men man har ment, at da det aabenbart vilde være en Lettelse for Retsbetjenten ikke at blive Borgmester, vilde det være ret nærliggende, at Lønningen ogsaa blev noget mindre, og da Embedet var sat i 1ste Klasse under den Forudsætning, at Retsbetjenten tillige skulde være Borgmester, mente man, at det passende kunde sættes i 2den Klasse, naar han blev fri for Borgmesterembedet. Men som sagt, Spørgsmaalet skal blive taget under Overvejelse i Udvalget; det er ikke noget Kardinalpunkt i Lovforslaget.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som den højtærede Indenrigsminister fremførte, skal jeg sige, at for saa vidt Ændringsforslaget under Nr. 3 angaar, er det stillet netop, som jeg ogsaa berørte, af Hensyn til den højtærede Ministers Udtalelser ved Sagens første Behandling, idet Ministeren mente, at det kunde være tvivlsomt, ja ikke blot tvivlsomt, men Ministeren udtalte det temmelig absolut, at disse deponerede Næringsadkomster ikke kunde genoptages paa ny, og det fandt man var ubilligt. Skulde der mulig være en mindre Uklarhed til Stede, kan det selvfølgelig rettes. — Med Hensyn til Bemærkningen til § 11 skal jeg sige, at Udvalget har haft ganske den Opfattelse, som Ministeren udtalte, at der kun tilsigtes at give Kommunen Adgang til at ordne sine Skatteforhold paa den Maade, som er

foreslaaet. Skulde det være mindre tydeligt udtrykt, kan det naturligvis ogsaa blive Genstand for Overvejelse inden tredje Behandling.

Justitsministeren (Rump): Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig over for den ærede Ordfører. Jeg kan meget vel forstaa, at Hensyn til Landbefolkningens Ophold i Byen har været et Moment, man har taget i Betragtning, naar der var Tale om, hvorvidt man skulde have to særlige Jurisdiktioner. Dette Hensyn maa jo imidlertid ogsaa spille nogen Rolle, naar der, hvad der nu stundom sker, kommer Andragender om at slaa to Retsdage sammen til en, og jeg skal bemærke, at det sker, at Amtsraadene ikke nære nogen Betænkelighed ved for Landets Vedkommende at gaa ind derpaa. Jeg tror ogsaa, at man meget overvurderer Betydningen af det Ophold, som det vil medføre for Landbefolkningen at have en Retsdag. Men her er jo Forholdet det, at der ikke er Tale om at lægge en ny Byrde paa Landbefolkningen, men blot at blive ved det alt eksisterende; der er jo nu kun en ordinær Retsdag, og det er egentlig Retsplejen ivedkommende, at Esbjerg faar Købstadrettigheder; det medfører ikke i og for sig, at man skal gaa bort fra den ene ordinære Retsdag og have to saadanne. Fordringen derom forekommer mig ikke at være tilstrækkelig begrundet, særlig fordi dets Gennemførelse vil være byrdefuld for den paagældende Embedsmand. Han kan f. Eks. ikke arrangere sig for den Dag, der er Retsdag. Skønt det er ret almindeligt, særlig naar det er den Retsdag, Landjurisdiktionen skal have, at der ikke møder et Menneske i Retten, skal Retten holdes mindst en Time, og den maa sættes, fordi de Sager, der komme for, slet ikke behøve at være anmeldte i Forvejen. Det er altsaa dette Moment, jeg vil bede Udvalget have Øje for, at der ikke er Tale om, at der ved dette Forhold skabes noget nyt med Hensyn til Retsplejen; det bestaaende er, at man har en Retsdag, men ved at faa to Embeder faar man to ordinære Retsdage, hvad man ikke før har haft.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 913) og § 1 (se Tillæg A., Sp. 2779—80), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.